

Før jordpåkastelsen

*Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.*

*Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!*

Etter jordpåkastelsen

*Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.*

*Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.*

---

*Takk til dere som var sammen
med oss i dag.
Familien.*

---

*Forrettende prest: Stig Kaarstad
Organist: Arne Kristian Torbergsen
Solist: Christine*

Anitas blomster og begravelsesbyrå
Tlf. 77 17 14 55
9350 Sjøvegan

Gunnar Jan Ove Røkenes

F. 17-2-1960 D. 28-5-2020

*Lavangen kirke
torsdag 11. juni 2020*

*Skal hilse fra fjellet - det evige land,
hvor moskus og jerven har bolig.
Min lengsel dit inn er blitt som en brann.
Kun der får jeg fred og blir rolig.
J. Ø. Hov*

Apningssalme

*Kjærlighet fra Gud springer like ut
som en kilde klar og ren.
I dens stille bunn, i dens dype grunn
gjemmes livets edelsten.*

*Kjærlighet fra Gud som en yndig brud
kommer smykket til oss ned.
Lukk kun opp din favn, kom i Jesu navn,
himlen bringer den jo med.*

*Kjærlighet fra Gud er det store bud,
er det eneste jeg vet.
Bli i kjærlighet, og du har Guds fred,
for Gud selv er kjærlighet.*

" Har du fyr "
v/ Christine

Før talen

*Ein fin liten blome i skogen eg ser
I granskogen diger og dryg
Og vent mellom mose og lyng han seg ter
Han står der så liten og blyg*

*Sei ottast du ikkje i skogen stå gøymd
Der skuggane tyngje deg må?
-Å nei, for av Herren eg aldri vert gløymd
Til ringaste blom vil han sjå*

*Men ynskjer du ikkje i prydhagen stå
Der folk kunne skoda på deg?
-Å nei, eg trivst best mellom ringe og små
Eg føddest til skogblome eg*

*Om enn eg er liten, har Herren meg kjær
Med honom eg kjenner men sæl
Kvar morgon meg bøna til himmelen ber
Med bøna eg sovnar kvar kveld*

*Som blomen om vinteren visnar eg av
Men gler meg, for då står eg brud
Lat lekamen kvila med fred i si grav
Mi sjel, ho er heime hos Gud*

Etter talen

*O store Gud, når jeg i undring aner
hva du har skapt i verden ved ditt ord,
ser universet med de mange baner
og vet alt liv oppholdes ved ditt bord,
da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud!
Da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud!*

*Når jeg i Skriften ser de mange under
som Gud har gjort fra første Adams tid,
og ser hvor trofast Herren alle stunder
har ført sitt folk igjennom livets strid,
/: da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud!:/*

*Når så til slutt hvert tidens slør må falle,
og troens mål er nådd, så jeg får se,
vil evighetens klokke sjelen kalle
for tronen mellom skaren hvit som sne,
/: da bryter lovsang ifra sjelen ut:
Takk, store Gud, takk, store Gud!:/*